

EZEK A MAI FIATALOK!

EGY NŐI D'ARTAGNAN...

Nos, **Rudolf Szonja** (mert róla van szó) nem jár rosszul, ha zseniális Kossuth-díjas szüleire *Rudolf Péterre* és *Nagy-Kálózy Eszterre* fog a játéka hasonlítani.

Nem vitás a szülők azt a bizonyos lécezt jó magasra tették, amelyet a lányuknak át kellene ugrania. Szülei nem akarták egy pillanatig sem lebeszélni lányukat erről a szép, de számtalan buktatóval teli pályáról, annak ellenére sem, hogy a Színházművészeti Egyetemen két felvételi vizsgán kiostálták. A döntést *Szonjára* hagyták.

Szüleim bíztak bennem, a felvételeim sok biztató jelzést kaptam, ami arra készítetett, újból neki kell ugrani a vizsgának. Mellesleg nem gondolkoztam azon, hogy vajon híres szüleim nyomába érhetek-e, borzasztó lett volna ezen lelkizni.

– **A papájára vagy a mamájára hasonlít jobban?**
– Többen úgy mondták anyukámra hasonlítok jobban. Úgy érzem, mind a kettőjükből van bennem valami.

Nem *Szonja* az egyetlen színészyerek a szakmában. A teljesség igénye nélkül néhány név, akik már át is ugrották a szüleik által feltett léceket.

Haumann Petra, Balázsovits Edit, Csákányi Eszter, Jordán Adél, Szinetár Dóra és a Trokán lányok. Rudolf Szonja első álma nem az volt, hogy színésznő legyen.

Nyolc éven át forgatta a Vasas klubban a törét a vívópáston, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy olimpiai bajnok lesz. Nem tudni mire vitte volna, ha nem hagyja abba a vívást. Tehetséges vívó volt, ezt több ifjúsági nemzetközi versenyen is bizonyította.

Példaképek jócskán akadtak a sportágban. *Elek Ilona, Rejtő Ildikó, Tordasi Ildikó, Nagy Timea és Szász Emese* mind olimpiai bajnokok voltak. Bevallása szerint egy idő után úgy érezte nem köti le annyira a vívás. A tánc és a színészet sokkal jobban érdekelte. Ami a vívást illeti, reménykedik, hogy a sportágból hozott tudományát egyszer egy kalandfilmben tudja hasznosítani.

Ez a mondat ki tudja mikor hangzott először. Talán valamikor ezernyolcszázhajderégen... A kijelentés elhangzott ingerült fejcsóválgatás közben, vagy éppen elismerő bólogatás közben. Micsoda különbség! Főleg a hangsúlyban... Ahogy egykor mondták: Ezt a különbséget talán Fischer Annie sem tudná elzongorázni. Természetesen mai is vannak „Ezek a fiatalok.” Közülük választottam ki két ifjú hölgyet, akiket látva, hallva „ezek a mai öregek is” elismerő csettintéssel fogadnak. „Ez igen!” A szóban forgó bájos hölgyek, mindketten a Színház- és Filmművészeti Egyetem végzős hallgatói, akik az ország legelítettebb színházában a Vígben kaptak már korábban is különböző kisebb feladatokat. Övék a jövő. Ők lehetnek majd az új Varsányi Irének, Ruttkai Évák.

Szívesen lennék kardforgató *d'Artagan*, akár filmben vagy színdarabban. Remélem, felfedeznek.

Mivel az áprilisi Sikeres Nők magazinban bőven foglalkozunk konyhaművészettel, *Szonjától*, akiről tudjuk, szeret főzni, egy receptet kérünk.

Hegyi Barbara szakácskönyvéből és útmutatása alapján elkészítetem a családnak a fehérboros pulyka fatányéroszt. Ez a finomság több Vígszínházi művész kedvenc étele.

HOLDVILÁGOS EJSZAKÁN...

Miről álmodik a lány? A régi slágerben elhangzó kérdést teszem fel **Márkus Lucának** a Vígszínház szemrevaló, idén végzős színésznőjének, aki *Rudolf Szonja* osztálytársa és jó barátja.

– Természetesen nem a királyfiról, aki hófehér paripán jön el értem. Az én álmom, hogy olyan közegben dolgozzak, ahol jól érzem magam. Szeretnék minél több színes feladatot kapni. Fontos, hogy magam mögött érezzem a családot, a barátokat.

– **Mondjon három nevet a régi Vígszínház társulatából.**

– Ruttkai Éva, Darvas Iván és Pap Vera. Az utóbbit sokszor láttam színpadon és filmekben, kedvencem volt.

– **A múlt század tollforgatói kérdéseiből vettem át néhányat, akik ilyeneket kérdeztek a kezdő színészekről: - Maga eladó lány?**

– Nem értem a kérdést!

– **Nem csodálom, jó ideje nem kérdeznek ilyeneket. Lefordítva, férjzett?**

– Még hajadon vagyok, tehát még eladó.

– **Milyen hozománnyal rendelkezik?**

– Nagyon szegénnyel. Albérletben lakom, nincs kocsim, igaz jogosítványom sem, és megtakarított pénzem sincs a bankban. Úgy gondolom, a hozomány én vagyok, egy olyan, aki megértő, figyel másokra, és nagyon házias. Még azon ritka lányok

közül való vagyok, akik kézimunkáznak, kötnek, horgolnak, gyöngyöt fűznek.

– **Milyen a férfi ideálja?**

– Külsőségekben nincs kialakult ideáltípus. Fontos, ha ránézek, dobbanjon meg a szívem.

– **Nyolc évvel ezelőtt egy Debreceni dalversenyen, „Debrecen hangja lett” Most kinek a hangja vagy arca lenne szívesen?**

– A környezetvédelemnek.

– **Hova utazna alkalomadtán nászútra?**

– Örömmel mennék egy szicíliai körutazásra.

– **Gyűjtőszünetedélye?**

– Sok mindent gyűjtök. Főképpen különböző bögréket és színes kabátokat.

– **A népszerű Drága örökösök tévésorozatban játszik, ahol jelentős szerepe van, egy ügyvédnőnek a segítője. Felismerik az utcán?**

– Nem tudom, eddig még senki nem szólított le. Viszont a Vígszínházi előadások után többen megvárnak autogramért.

Luca! Nézzük milyen jellemzést írnak a Luca nevű hölgyekről. Nagyszerű munkaerő. Kedveli a megszokott elfoglaltságokat. Szereti, ha a maga tempójában dolgozhat, sürgetés nélkül. Ha váratlan tényezők zavarják a munkáját ingerültté, szétszórttá válik.

– **Mi igaz a felsoroltakból?**

– Általában tényleg ilyen vagyok.

– **Milyen szerepkörre érzi magát a legalkalmasabbnak?**

– Domináns dívaként. Minél több színű szerepek lenni.

– **Talán ez az interjúból is kiderült...**

**Kemény György
Köszönet Wolf Géza fotósnek**